

har jeg sat i Værk. Resultatet foreligger imidlertid ikke endnu, og før dette er Tilfældet, mener jeg, at ethvert Forsøg paa at fastslaa Bestemmelser som den her foreslaaede vil savne det nødvendige Grundlag af faktiske Oplysninger. Jeg er i øvrigt tilbøjelig til at tro, at der, efter hvad der hidtil foreligger, vistnok vil være større Rimelighed for at sætte den Lettelse, som Bornholmerne ønske, i Forbindelse med Tiendeafløsningen end i Forbindelse med Ejendomsskylden; men noget nærmere om det hele Spørgsmaal skal jeg selvfølgelig ikke udtale paa dette Tidspunkt, og jeg maa fraraade, at det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem, vedtages. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af Finansministeren og tiltraadte af Udvalget, behøver jeg ikke at sige, at jeg anbefaler dem paa det bedste.

Ingvard Jensen: Det var jo ikke, som man kan vide, særlig behageligt at faa denne Meddelelse fra den højtærede Finansminister, det giver mig naturligvis ikke Haab om at faa dette Forslag vedtaget, naar Finansministeren udtaler sig derom paa den Maade. Men der er jo dog et Haab indesluttet i den Udtalelse, den ærede Finansminister kom med, at vi, om ikke ved denne Lejlighed saa dog senere, naar de Undersøgelser, som foretages, bringes til Ende, kunne komme til et Resultat vedrørende dette Forhold. Jeg vilde i høj Grad beklage, hvis vi i saa Henseende skulle blive skuffede. Man siger jo nok, at Haabet er en skøn Tryllerinde paa Tidens Vover, og at hendes Dans er Musik o. s. v., men med Hensyn til Haabet, da blive vi saa lidt skuffede, og jeg vilde nødig komme hjem til Bornholm med en saadan Skuffelse, som det vilde være, thi det er min fuldeste Overbevisning, at hvis der ikke bliver taget Hensyn til de Forhold, her ere paapegede, saa lider Bornholm i høj Grad Uret. Hvad enten nu en Indrømmelse lige over for dette Spørgsmaal sker ved en Tiendeafløsning, eller det sker ved en Afskrivning, vil jo, naar det nogenlunde faar samme Udstrækning, være det samme, men jeg kan nu ikke skønne, at det kan finde Sted ved en Tiendeafløsning, og efter de Undersøgelser, jeg har foretaget, og den Viden, jeg har om dette Forhold, ser jeg ikke nogen som helst Forbindelse mellem dette og en Tiendeafløsning, medens der derimod er en ganske naturlig og ligefrem Forbindelse mellem Afskrivningen af Skatter og den her omtalte Jordebogsafgift. Jeg tør imidlertid ikke mene, at jeg imod

Ministerens Udtalelse kan vente at faa mit Forslag vedtaget, og jeg frygter for, at det vilde lægge Hindringer i Vejen for det, jeg ønsker at opnaa, dersom jeg vilde fastholde Forslaget. Derfor skal jeg, trods det, at det gør mig ondt at gøre det, alligevel tage Forslaget tilbage og saa endnu i nogen Tid leve i det Haab, at mine Ønsker maatte blive opfyldte. Jeg skal altsaa i Henhold til disse Udtalelser tage mit Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det?

Blem: Jeg optager det og beder om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Blem: Jeg har kun optaget Forslaget for at sige et Par Ord, men ikke for at fastholde det. Jeg har forstaaet den højtærede Finansminister saaledes, at naar de Undersøgelser ere tilendebragte, som Ministeren har ladet foretage angaaende de bornholmske Beskatningsforhold og navnlig angaaende den saakaldte Landgilde, vi have, er Ministeren rede til at fremsætte et Lovforslag, gaaende ud paa, at vi Bornholmere faa lige Ret, som de have overalt i det øvrige Land. Af den Grund vil jeg ogsaa leve i Haabet om, at det vil ske. Hvorvidt det vil kunne ske Fyldest paa Tiendeloven, nærer jeg nogen Tvivl om, man kan ikke paa Forhaand vide, hvorledes det vil tage sig ud. Jeg nærer ikke Tvivl om, at omtrent Halvdelen af den saakaldte Landgilde er en ren og skær Kongeskat, det kan man paavise, det er jeg overbevist om, efter at have undersøgt de Kilder, som jeg personlig har eftersøgt i Rigsarkivet. Man vil maaske paastaa, at disse Skatter ere ældre end fra 1664, hvorfra vi jo egentlig regne Gammelskatten. Det skal jeg indrømme, at det ere de selvfølgelig ogsaa, men man ser ogsaa, i Danmarks Statistik, IV. Bind, af Scharling og Falbe Hansen, at det udtales der, at en Del af de ældre Kongeskatte, der laa i Landgilden, gik over til Gammelstat efter 1664, men nu kan man ikke sige, hvor meget det blev i Kroner pr. Td. Hartkorn. Altsaa en Del af den nuværende Gammelstat er akkurat det samme som en Del af det, der ligger i den bornholmske Landgilde. Imidlertid trøster jeg mig til og